

MisiŃionarski kšerlusch po wužiwanym Božim
wotkasanju psched wotjědženjom.

Glóš: Ach poručž Božu swěru.

Mój Sbožnik tón je s hnadu
Nětk na mnje pohladał,
Ze do swojeho rjadu
A do služby mje wsał.
Wón je mje wuhotował
Se swojej bylnoscju,
Sa swój skutk šej mje skhował,
Mi sbudžik wutrobu.

2. Nětk mam to požadanje,
Kraj wótznj wopušćić;
Na swoje powołanje
Wot lubych precž chzu hieč.
Wšchał, šchtož je Boža wola,
Schtož Bóh je wuswolił,
Mi k temu myšle swola,
Wón je mje pošylnik.

3. Schtož Jesuś kaže s hnady,
To tež šej wuswolu,
A njecham hladacž sady,
Niz fastacž na pucžu,
Hdyž s nim nětk won šo podam
Bjes zusy ch póhanow,
S nim wuńdu wšchitkim škodam,
Mam we nim dobry skhow.

4. Duž pschezo dale nosy!
Wšchał Jesuś w přědku dže.
Mój wonkšod je we Bosy,
S nim dže šo spokojnje.
Sny w jeho ruzy wšchudže;
Hdžež widžu strachotu,
Tam s hnadu kryčž mje budže,
Šo jemu dowěrju.

5. A hdyž šo džiwyje ludy
Tež na mnje roššobja,
Hdyž krawna šmjercž wot tudy
Mje bórny sawoła,

Ze Jesuś mi to kasał,
Dha dyrbi sbóžne byčž;
Wón mje je šebi swjasał,
Šso njedam wottorhnyčž.

6. S nim wažicž dha chzu jeno,
A won do čěmnošće
Chzu nošnyčž jeho mjeno,
Kaž daloko wón chze,
So wuwjedženi s jastwa
Tež byli póhanjo,
A Jesuśowa pastwa
Šim dostała by šo.

7. Duž, Jesu, daj mi služicž
We twojim kralestwi,
Bjes bojošće šo smužicž
A tej čěžkej krocželi!
Tak wěšće kšwalicž budu
Čže junu w njebjěšach
We twojim sbóžnym ludu
We wěčny ch wješelach.

83.

(M. Póndželu, 5./8. 1878, po połdnju.)

Glóš: Čže hni nuts do swojoh' hrodu.

Nětk pschimajće sa košy,
Šso polo běli k žnjam!
Nětk klincžće žnjeńske hlošy,
Šswět džeko dawa nam!
Čžaš žnjowy nimo dže.
Kač bórny dny šo minu!
Schtož škondži je, ma winu,
Šso s kšwatom hotujće!

2. Wšchał prasčaja šo ludy
Nětk, hdže jich sbóžnosć je.
Kač šwět je jara kšudy,
Hdyž nima šjewjenje!
To kšni je Knjesowa,
So bychmy pošali
Šim pucž a přědowali
Šim Jesom Khrystuša.